

nakazać

глагол, совершенного вида; +dat. +bezokolicznik; +dat. na
+acc.

приказать

1. Policjant nakazał kierowcy zjechać z drogi. 2. Policjant nakazał kierowcy zjechanie z drogi.

ПРОШЕДШЕЕ ВРЕМЯ

мужской род	feminine/neutral
я nakazałem	я nakazałam
ты nakazałeś	ты nakazałaś
он nakazał	она nakazała оно nakazało

virile nouns (rodzaj męskoosobowy) non-virile nouns (rodzaj niemęskoosobowy)

мы nakazались	мы nakazałyсь
вы nakazались	вы nakazałyсь
они nakazали	они nakazały

БУДУЩЕЕ ПРОСТОЕ ВРЕМЯ

я nakażę	мы nakażemy
ты nakażesz	вы nakażете
he she it nakaże	they nakażą

ПОВЕЛИТЕЛЬНОЕ НАКЛОНЕНИЕ

я –	мы nakażмы
ты nakaż	вы nakażте
he she it –	they –

CONDITIONAL MODE (TRYB PRZYPUSZCZAJĄCY)

мужской род	feminine/neutral
я nakazałbym	я nakazałabym / –
ты nakazałbyś	ты nakazałabyś / –
он nakazałby	она nakazałaby / nakazałoby оно

.eu

virile nouns (rodzaj męskoosobowy)

non-virile nouns (rodzaj niemęskoosobowy)

<i>My</i>	nakazalibyśmy	<i>My</i>	nakazałybyśmy
<i>Wy</i>	nakazalibyście	<i>Wy</i>	nakazałybyście
<i>Oni</i>	nakazaliby	<i>Oni</i>	nakazałyby

e-polish .eu